

Art amb cristall

El còmic toca el cel dels privilegiats. N'hi ha que ni s'immutaran, n'hi ha que se'n felicitaran i n'hi ha que es disgustaran profundament

Un Tintín del 1945: es vendrà per un preu estimat de 700.000 euros. Foto: Christie's

Dissabte 7 de març, Sotheby's París va fer la seva esperada subhasta. Una venda amb licitacions presencials i *on line* com tantes i tantes altres que organitza la gran casa d'origen britànic i ara escampada arreu del món més civilitzat, però amb una diferència que la feia singular: les obres que havien estat anunciades durant setmanes i exposades els darrers dia a la sala del pompós carrer de Faubourg pertanyien a il·lustradors i dibuixants d'allò que allà en diuen BD. Sotheby's per segona vegada en la seva història subhastava originals del món del còmic. Nord-americans i, sobretot, francesos. I hi va aplicar la mateixa elegància amb què tracta qualsevol altra expressió artística. Catàlegs de luxe, sales de cristall, senyors i senyores d'una altíssima distinció i cortesia, expectació entre la premsa, professionals de vint-i-un botons atenent les peticions per telèfon i per internet, una educació escrupolosa en el tracte... I guants blancs cap amunt i cap avall que mostraven cada obra en trànsit amb una elegància de cort hegemonica. Més monàrquica que republicana. I més d'intramurs que d'extramurs.

Les xifres, les ofertes i la cançó de la senyora que salmodiava les característiques de cada obra es repetien amb la mateixa solvència amb què els empleats de la Casa Sotheby's liquiden Picassos o Gauguins. Cada operació culminava amb el cop de martell just i necessari. L'atenció de la sala, plena de gom a gom al començament, es dispersava quan el quadre complia el tràmit i es concentrava i es disparava quan hi havia en joc un Hal Foster, un Hergé o un Hugo Prat. Les joies de la corona van tocar el cel amb preus astronòmics. Ajustats a les previsions, perquè els comissaris de l'exposició destaquen entre els millors professionals del sector. Un Valiant de joventut va fer molt curt i no va arribar als 45.000 euros que els taxadors havien fixat, però la majoria de les grans peces van satisfer amb escreix l'expectació del públic presencial o digital. Els curiosos que vulguin saber-ne més, més preus i més folia col·leccionista, poden entrar a la pàgina web de Sotheby's, que exposa amb orgull el resultat de la venda.

Si dissabte 7 va ser el torn de Sotheby's, aquest dissabte 14 de març qui havia demanat tanda era l'altre pol del binomi amb més prestigi en el món licitador: Christie's, també a París, que combina dues subhastes. L'una de còmic francès i l'altra, dedicada explícitament al món d'Hergé. Amb ells en tenen prou. França és molta França, senyora. Els preus també batran butxaques.

El còmic toca el cel dels privilegiats. N'hi ha que ni s'immutaran, n'hi ha que se'n felicitaran i n'hi ha que es disgustaran profundament. Perquè Sotheby's i Christie's són el més que el que més del món del luxe. D'acord. A la França Republicana segons quines instàncies semblen ben reialistes. Per Sotheby's i per Christie's, en les formes, sembla no haver passat la revolució burgesa. Els clients -almenys els clients del còmics- contradiuen alegrement l'afirmació. Perquè dissabte 7 de març algú es va gastar 300.000 euros en un Hergé, però una tropa alegre i justeta va omplir la sala i les xarxes per endur-se un original de 1.000 euros.

Això pot ser tan discutible com es vulgui. El que no es pot rebatre gens és el canvi de mentalitats. Almenys entre nosaltres. Als anys seixanta, arreu del món van començar a brotar els teòrics que reivindicaven els còmics com una forma més d'expressió artística. No exclusivament de consum massiu i barat o -ai!- infantil o infantiloides. A Catalunya Enric Sió, Romà Gubern o Javier Coma es van fartar d'explicar als descreguts i als esnobs que el còmic era exactament art. El novè. Darrere del cinema, el setè, i del vuitè, la fotografia o la televisió, que ací hi ha pugna. La consideració del còmic com a novè art va alterar els més fins. Alguns esperits pretesament intel·lectuals consideraven que afegir a la pila de la sofisticació la historieta és degradar-la i

convertir-la en la llista de la compra. Encara ara ho consideren. Per això les subhastes de Christie's i els guants blancs de Sotheby's són importants. No haurien de caldre per reivindicar la importància de l'aportació intel·lectual i artística del còmic, però ajuden a vèncer les darreres estupideses.

Làmina d'Hergé del 1978, també a la venda a Christie's. Foto: Christie's

